

Müller: Aldeles at nedlægge Redningsstationen ved Skagen anseer jeg rigtignok ikke for hensigtsvarende, idet vi jo have et Exempel, og navnlig det største Exempel paa, at den er bleven benyttet, nemlig den 27de December 1862, da otte Menneſter druknede. Naar desuden det ærede Medlem meente, at man kunde nedlægge den, fordi man kunde betjene sig af den Baad eller de Redningsapparater, som ſtulde etableres ved Høien eller Gammelfstagen, ſaa møder netop de ſamme Vanſkeligheder ved at ſaae Mandſkabet ſamlet og Baaden transporteret fra det Sted, hvor den er henlagt, enten i Nærheden af Høien eller i Klitterne, hvor det er hyppigt, at Redningsbaadene befinde ſig. Jeg maa vedkjende mig den Overbeviſning, at, hoormange Redningsstationer man end opretter, ville de være aldeles utilſtræklige, ſaaſremt de Midler, man ſtiller til deres Raadighed, ere ſaa lidet fuldkomne, ſom de idetmindſte tidligere have været. Jeg ſigter herved til Baadeneſ Beſtaffenhed. De ſeneſt conſtruerede Baade ſtulde imidlertid være af en noget bedre Beſtaffenhed og navnlig adſkilte ſig fra de ældre derved, at de ikke altid ligge bedſt med Kjølens ipeiret, ſaaledes ſom den, der forulykkede ved Skagen og ſlød over til Sverrigs Kyst, fordi Luſtkaſterne vare anbragte i Bunden. Nu ſtulde Redningsbaadene, ſom ſagt, være af en bedre Conſtruction; men jeg kunde dog ønske at vide, iſald den ærede Miniſter vilde indlade ſig derpaa, om der er ſteet en ſaadan Forbedring med de allerede conſtruerede Baade — at det vil ſtee med dem, der fremtidigt bygges, tvivler jeg ikke om —, at de ikke have den ſtygge Egenſkab at ligge bedſt i Søen med Bunden ipeiret. Der er ſagt i Motiverne, at der har været Tale om at indfrænke den nye Station til en Raketstation alene, men at Beſtyreren for det norske Høſte Redningsvæſen har fraraadet dette. Det be-
roer jo meget paa Kystens Beſtaffenhed, hvorvidt en Station bør være en Raket- eller Baadstation eller begge Dele. Det beroer jo paa, om Skibene ſandſynligen vilde ſtrande i

nærmere eller fjernere Afſtand fra Kysten; ſom allerede anført, vil jo ved de nærmere Strandingen en Raketstation og ved de fjernere en Baadstation være at foretrække. Men at det ærede Miniſterium let kunde ledes til at tage dette Punkt under Overveieſe fremgaaer, ſynes det mig, ganſke tydeligt, naar man henſeer til Tabellerne over de Redninger, der have fundet Sted fra 1852—65, idet man nemlig ſeer, at ikke mindre end 803 ere reddede ved Hjælp af Raketter og 552 ved Baade. Dette Forhold kan jo imidlertid beroe paa en Tilfældighed, og Kystens Beſtaffenhed kan naturligtviis influere derpaa, det ſkal jeg villig indrømme, men at den ærede Miniſter dog kunde blive ſtaaende ved eller noget faſtholde den Tanke, at maatte en Raketstation kunde være ene eller hovedſagelig nødvendig, finder jeg meget rimeligt. — Jeg turde maatte ved denne Leilighed tillade mig at henvende endnu et Spørgſmaal til den høitærede Miniſter, og det er, om de hidtil brugte Redningsbæltter ere forandrede, eller om de fremdeles fortjene Navn af Druknebæltter. Det er viſtnok ikke ligefrem et Dgenavn, man har givet dem uden Anledning, hvilket vil ſees, hvis jeg med den høitærede Formands Tillabeſe maa oplæſe, hvad en erfaren og ſagkundig Mand har ſagt om diſſe Bæltter: „Diſſe Bæltter veie 5¹/₂, neppe 6 Pund. Naar det nu antages, at en Mandſ Bægt i Gjennemſnit er 150 Pund, og han i almindelig Dragt antages i Vandet at veie 10 Pund, men i ſvær Sømandsdragt med ſtore Tiſterſtøvler derimod at veie 30 Pund, men et Pund i Kort bærer ſaa vel 3 Punds Bægt, ſynes det ikke rimeligt, at Commiſſionens Bæltter, der ſom ſagt neppe veie 6 Pund, kunne bære 30 Pund“. Det er diſſe Bæltter, ſom have viiſt ſig ſaa ulykkelige, navnlig ved den Stranding ved Skagen, ſom jeg før tillod mig at nævne, idet de glede op tæt under Armene, ſaa at Manden nødvendigviis maatte drukne. Hvorvidt diſſe Bæltter fremtidigt ſtulde benyttes, ønskede jeg gjerne, at den høitærede Miniſter vilde udtale ſig om. — Jeg ſkal ikke indlade